

ת"פ 45642/06/16 - מדינת ישראל נגד אליהו בן יצחק איבגי, יוחאי בן יחיא אנקווה

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 נובמבר 2016

ת"פ 45642-06-16 מדינת ישראל נ' איבגי

לפני כבוד השופטת הבכירה אסתר הלמן
מדינת ישראל המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אליהו בן יצחק איבגי
2. יוחאי בן יחיא אנקווה

נוכחים: בשם המאשימה עו"ד ויאם קבלאוי.

בשם הנאשם 1 עו"ד יובל זמר.

בשם הנאשם 2 עו"ד יהלי שפרלינג.

הנאשמים בעצמם, הובאו על ידי הליווי.

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב אישום מתוקן, שענינו, **כליאת שווא** - עבירה לפי סעיף 377 + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**להלן: "חוק העונשין"**); **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 380 + סעיף 382(א) + סעיף 29 לחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין ו**הסתייעות ברכב לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

כתב האישום המתוקן:

1. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 7.6.15 שהה א. ט. (**להלן: "המתלונן"**) במשך מספר שעות בתחנת הפיס "פנצוס" שביוקנעם עלית (**להלן: "תחנת הפיס"**), שם שתי משקאות משכרים. בשלב מסוים, יצא המתלונן אל מחוץ לתחנת הפיס, שם עמד אותה עת הנאשם 1 להלן: **"איבגי"**. המתלונן אמר לאיבגי משפט שהרגיז אותו ובתגובה, הלה סטר למתלונן. בעקבות זאת, סמוך לשעה

עמוד 1

16:30, רכש המתלונן סכין בחנות וחזר לתחנת הפיס, כשהסכין ברשותו. סמוך לשעה 17:45, ולאחר שלא שהמתלונן לא איתר את איבגי בתחנת הפיס או סמוך לה, עלה המתלונן למונית, על מנת לנסוע מיוקנעם לקריית אתא.

2. סמוך לפני הגעת המונית לצומת התשבי, הגיעו הנאשמים ביחד עם שניים אחרים ברכבו של נאשם 2 (להלן: "אנקווה"), אל המקום. הארבעה נסעו משמאל למונית ובמקביל אליה וסימנו לנהג המונית לעצור. לאחר שנהג המונית עצר, הנאשמים והאחרים עצרו את רכבם לפניו וחסמו את נתיב נסיעתו. הנאשמים ירדו מהרכב ביחד עם האחרים, כשאנקווה אוחז אלה בידו. בשלב זה ניגשו הנאשמים וחבריהם למונית, הוציאו מתוכה בכוח את המתלונן, הוליכו אותו לכיוון רכבם תוך שהם מכים אותו בראשו ובפניו, והכניסו אותו לספסל האחורי של הרכב.

3. מיד לאחר מכן, ניגש איבגי לנהג שישב במונית ודרש ממנו שימחק את הקלטות המצלמות המותקנות במונית, אשר מתעדות בזמן אמת את המתרחש במונית ומחוצה לה, וזאת במטרה להעלים את תיעוד מעשיהם. בשל חששו מהנאשמים, ציית נהג המונית ומחק את ההקלטות. מיד לאחר מכן חזר איבגי לרכב, והארבעה עצבו את המקום, כשהמתלונן עמם ברכב. במהלך נסיעתם מהמקום, הכו הנאשמים וחבריהם את המתלונן בראשו ובפניו. לבסוף הורידו אותו מהרכב ביוקנעם.

4. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים והאחרים, נגרמו למתלונן כאבים רבים, נפיחות בשפה ודימום מאפו.

5. כאמור, הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב אישום זה, במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום. על פי ההסדר, הגבילה עצמה המאשימה לטעון לעונש ראוי של 14 חודשי מאסר בפועל ביחס לנאשם מס' 1 ולעונש ראוי של 12 חודשים ביחס לנאשם מס' 2 לצד עונשים נלווים, בעוד לבאי כוח הנאשמים נותרה האפשרות לטעון באורח חופשי לעונש. ב"כ המאשימה הסביר כי תיקון כתב האישום והמרת סעיפי האישום נבעו מקושי ראייתי. בנוסף, נטען כי המאשימה לקחה בחשבון את השוני בעבר הפלילי של הנאשמים, כאשר התחייבה לעתור לעונש ראוי במדרג שונה לכל אחד מן הנאשמים.

בישיבה שהתקיימה ביום 10.11.16 הוסכם בנוסף, כי על הנאשם מס' 2 יוטל, בין היתר, קנס בסך 15,000 ₪, כאשר המאשימה תמנע מלעתור לחילוט הרכב.

ראיות לעונש

6. מטעם המאשימה הוגשו גיליונות הרישום הפלילי של כל אחד מן הנאשמים (ע/ת 2 וע/ת 3).

7. עוד הוגש העתק מפסק דין שניתן בעניינו של אנקווה בבית המשפט לנוער בשנת 2011 ופסק הדין

בערעור שהוגש עליו (ע/4).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה:

8. המאשימה בטיעוניה, עמדה על הקריטריונים לקביעת מתחם העונש ההולם.
- לטענתה, **הערכים המוגנים אשר נפגעו** כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, שהינם שמירת שלטון החוק והסדר הציבורי, עקרון קדושת החיים, זכותו של האדם לשלמות גופו ושמירה על חופש התנועה והחירות.
9. בנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** הפנתה המאשימה לעובדה כי למעשיהם של הנאשמים קדם תכנון מוקדם. הם בוצעו בעקבות המפגש עם המתלונן, לאחריו גמלה בליבם ההחלטה לחסום את המונית בה נסע, להפעיל אלימות כלפי המתלונן ולנסוע מהמקום כשהמתלונן בתוך רכבם, כל זאת כאשר נלווים אליהם שניים אחרים, שזהותם אינה ידועה. עוד במסגרת התכנון המוקדם, העובדה כי ציינה כי הנאשם 2 - אנקווה נשא עימו אלה, בה הצטייד מבעד מועד.
10. בנוגע לחלקם של הנאשמים בביצוע העבירה, נטען כי העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשמים, ביחד עם שני האחרים, והם האחראים הישירים לביצוען.
11. המאשימה מפנה לנזק שנגרם למתלונן, אשר התבטא בכאבים רבים, נפיחות בשפה ודימום מהאף.
12. באשר לסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות, נטען, כי מעשיהם החמורים של הנאשמים בוצעו בשל ההתרחשות, שארעה קודם לכן בסמוך לתחנת הפיס, בעקבותיה בחרו הנאשמים ליטול את החוק לידיהם, תוך הפעלת אלימות חמורה כנגד המתלונן, כליאתו ברכב ומחיקת סרטוני האבטחה במונית. לעמדת המאשימה, יש בהתנהלות זו בכדי לשמש נסיבה לחומרה כנגד הנאשמים.
13. לאור האמור מבקשת המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעו הנאשמים הינו בין 10 חודשי מאסר בפועל ל - 24 חודשים.
14. **באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, מפנה המאשימה לעובדה כי לא מדובר בנזק שאינו צפוי או שלא ניתן היה להביאו בחשבון לנוכח ביצוע העבירות, לעובדה כי לנאשמים לא נגרמו כל נזקים מביצוע העבירה ומהרשעתם ולכך כי אין כל אינדיקציה לכך שנעשה מאמץ מצד הנאשמים לחזור למוטב או לפצות על הנזק שגרמו. המאשימה מציינת כי הנאשמים, מסיבותיהם, בחרו שלא לבקש להפנותם לקבלת תסקיר מבחן. עוד בנוגע לנסיבות המשפיעות על קביעת העונש הראוי לנאשמים בתוך המתחם, המאשימה מפנה לעובדה כי הנאשמים לא שיתפו פעולה עם רשויות החוק ובחרו שלא למסור

למשטרה את שמם של שותפיהם לביצוע העבירות. יחד עם זאת, צוין כי הנאשמים הודו בבית המשפט במיוחס להם בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה.

15. באשר לעברם הפלילי של הנאשמים, מציינת המאשימה כי לחובתו של איבגי, חרף גילו הצעיר, עומדות חמש הרשעות קודמות, בגין אף ריצה ארבעה מאסרים לתקופות שונות, וזאת בגין עבירות אלימות, עבירות רכוש, עבירות כנגד עובדי ציבור ועבירות נוספות.

16. בעברו הפלילי של אנקווה, 2 עבירות אלימות, עבירות רכוש, איומים, תגרה במקום ציבורי, התנהגות פרועה במקום ציבורי.

לאחר הטיעון לעונש, ביקשה המאשימה להוסיף ועדכנה כי לאחרונה הורשע אנקווה בקשירת קשר לפשע, סחר בסמים והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי, והוא הוכרז כסוחר סמים. עונשו בגין עבירות אלה טרם נגזר.

17. המאשימה מבקשת לתת ביטוי בגזירת עונשם של הנאשמים, גם לשיקולי הרתעה - הרתעת הרבים (סעיף 40' לחוק) והרתעה האישית של הנאשמים(סעיף 40'ו').

18. נוכח האמור מבקשת המאשימה לערוך הבחנה בין הנאשמים, בהתחשב בעברם הפלילי ולהטיל עליהם את העונשים הבאים:

על הנאשם 1 - 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

על הנאשם 2 - 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ההגנה:

19. באי כוח הנאשמים ביקשו להסתפק בתקופת המעצר בה הם נתונים - הנאשם 1 עצור מזה כ-5 חודשים והנאשם 2 עצור מזה כ-4.5 חודשים.

20. באי כוח הנאשמים ביקשו שלא לקבל את הטענה לפיה המדובר בעבירות שקדם להן תכנון מוקדם. לטענתם, העבירות בוצעו בלהט הרגע וכתוצאה ממצב דברים אומלל אליו נקלע הנאשם 1 שלא באשמתו. עוד הפנו לכך שהמתלונן לא הועמד לדין באשמת החזקת הסכין, אף שמכתב האישום עולה כי בעקבות התקרית עם איבגי, הלך והצטייד בסכין ואף פנה לאתר את הנאשם, כשהסכין ברשותו.

21. באי כוח הנאשמים הפנו לנסיבות יוצאות הדופן בהן בוצעו העבירות, ואשא יש בהן כדי להשליך על מתחם העונש והעונש שיוטל על הנאשמים.

ב"כ הנאשם מס' 1 ציין כי באירוע שקדם למעשים בגינם הורשע הנאשם, סטר איבגי למתלונן, שהיה שיכור ומסומם. בתגובה, נכנס המתלונן לחנות, רכש סכין וחזר למקום בו פגש את איבגי כשהסכין בידו. לטענתו, מעובדות כתב האישום ניתן להבין מה הייתה כוונתו של המתלונן. לנאשם 1 נודע כי המתלונן חיפש אותו כשהוא מצויד בסכין ואז באקראי הוא נתקל בו בהיותו במונית. באי כוח הנאשם איננו מקל במעשי האלימות שביצע מרשו, אך טוען כי מדובר באלימות שהינה ברף הנמוך של החומרה וכי הנזקים שנגרמו למתלונן אינם נזקים חמורים ואינם מגובים בתעודות רפואיות.

באשר להבחנה שעורכת המאשימה בין הנאשמים, טוען באי כוח הנאשם מס' 1 כי אין מקום לאבחן בין השניים, בשים לב לחלק של כל אחד מן הנאשמים במסכת העבירות.

22. הסנגור ביקש להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם מס' 1, אשר הקים עסק והוא עתיד להינשא בקרוב. הסתבכותו כאן הינה מעשה טיפשות, אליו נקלע, והוא מעוניין לחזור לנהל אורח חיים נורמטיבי.

עוד הפנה הסנגור לפסיקה, ממנה ביקש ללמוד כי במקרים דומים, ואף חמורים יותר מהמקרה דנן, הוטלו עונשים לריצוי בעבודות שירות וטען, כי הנאשם כאן עצור כבר כמה חודשים, עונש שהוא חמור פי כמה ממספר חודשי עבודות שירות, לכן ניתן להסתפק בתקופת המעצר.

23. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לטענות ב"כ הנאשם 1, בכל הנוגע לנסיבות העבירה ומדיניות הענישה בעבירות שביצעו הנאשמים, בנסיבותיהן. לטענתו, לא מדובר במקרה קלאסי. להבדיל ממקרים דומים אחרים, כאן לא בוצעו המעשים כאמצעי לגבות חוב או כחלק מהתנהלות עבריינית, אלא מדובר בתגובה ספונטנית, שהיא על כבול ההגנה העצמית.

עוד הדגיש, כי מרשו בחר להישאר במעצר ולא מיצה את האפשרות לעתור לשחרורו ממעצר עד תום הליכים, אף שהוגש תסקיר חיובי בעניינו. במקום זאת, בחר להודות בהזדמנות הראשונה, לקחת אחריות על מעשיו ולזרז את סיום ההליך השיפוטי.

גם הוא הפנה לפסיקה, במקרים חמורים יותר, בהם הוטל עונש מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות וביקש לקבוע כי הנסיבות במקרה זה הינן מיוחדות וקלות יותר מאותם מקרים.

באשר לעונש הראוי לנאשם, על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה הסנגור לכך זהו מעצרו הראשון של הנאשם מס' 2. לטענתו, הנאשם למד את הלקח מהסתבכותו הנוכחית והושגה בעניינו ההרתעה מפני ביצוע עבירות בעתיד.

ב"כ הנאשם הדגיש כי במסגרת ההסדר, הוסכם כי יוטל קנס בסך של 15,000 ₪, סכום שהוא משמעותי וגבוה, ביחס לעבירות בהן עסקין, וביקש לאזן רכיב זה ולקחתו בחשבון בענישה.

24. עוד הפנה הסניגור לעובדה כי תקופת המעצר שחווה הנאשם 2 היתה קשה ביותר, במהלכה נפטרה סבתו, שגידלה אותו, והוא לא זכה להשתתף בהלווייתה. הסניגור מציין, כי הנאשם 2 הוא בחור צעיר, בן 24, שבעברו הרשעה יחידה. הוא עובד לפרנסתו ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

25. הנאשם מס' 1, ביקש להעלות בכתב את דבריו לעונש. בטיעוניו (עת/3), הביע צער על הסתבכותו ורצון לשקם את חייו ולצאת לחיים חדשים. הוא גם עמד על הקשיים הצפויים לו ולמשפחתו כתוצאה מן העונש.

26. הנאשם מס' 2 הביע האף צער ובושה על המעשה ועל הסבל שגרם למשפחתו.

דין והכרעה

27. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

28. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה, וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

29. כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ. מדינת ישראל (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 גברזג'י נ. מדינת ישראל (15.01.2014) וע"פ 4702/15 עביד נ. מדינת ישראל (20.04.2016)). אם מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

במקרה דנן, אין מחלוקת כי מדובר במסכת המהווה אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, (ראה מבחן "הקשר ההדוק", אשר אומץ בפסיקה - ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

30. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

האמור לעיל איננו גורע מסמכותו של בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת המתחם או נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים (סעיף 40יב' לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם

31. כאמור, מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

32. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעבירות שביצעו הנאשמים הינם, שלומו של אדם, כבודו, חירותו, זכותו של אדם לביטחון אישי ולחופש התנועה. כל אלה, לצד הפגיעה באינטרס הכללי שבשמירה על שלטון החוק, בפרט כשהרקע למעשים הוא עשיית דין עצמית, מקום בו היו הנאשמים יכולים וצריכים לפנות לעזרת רשויות החוק, כאשר חשו מאוימים ובהתחשב בכך שפעלו גם לשיבוש מהלכי משפט. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, תופעה שפוגעת בסדר החברתי וחותרת תחת ערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לשלמות גופו (ראו למשל: ע"פ 6560/15 נסראלדין סריס נ' מדינת ישראל (2.5.16)).

מידת הפגיעה בנסיבות המקרה, בשים לב למהות המעשים והנזק שנגרם למתלון הינה בינונית.

33. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לקחת בחשבון את העובדות הבאות:

א. אין כל אינדיקציה בעובדות כתב האישום לכך שהמעשים בוצעו בתכנון מוקדם והדבר איננו עולה מתוך הנסיבות. לפיכך, לא ניתן לזקוף לחובת הנאשמים את התכנון המוקדם, לרבות ההצטיידות באלה.

ב. מדובר במעשים שבוצעו בצוותא. אף שרף האלימות שנקטו הנאשמים כנגד המתלון אינה מצויה במדרג הגבוה של החומרה, לא ניתן להתעלם מכך שאחד הנאשמים היה מצויד באלה, גם אם כתב האישום איננו מייחס לו שימוש באלה זו.

ג. נסיבה מחמירה נוספת, היא העובדה שלצד מעשי האלימות, שנקטו הנאשמים, במטרה לגרום למתלון לצאת מרכב המונית ולהכניסו לרכבם ובמהלך הנסיעה, פעלו הם גם לשיבוש מהלכי משפט, כאשר גרמו לנהג המונית למחוק את הצילומים, שתיעדו את מעשיהם.

ד. המתלון הוכה בפניו ובראשו. נגרמו לו כאבים, נפיחות בשפה ודימום מאפו.

ה. מנגד, יש לקחת בחשבון, כטענת באי כוח הנאשמים, כי הנאשמים הגיבו לסיטואציה, בה הצטייד המתלון בסכין, ובהיותו תחת השפעת משקאות משכרים, ניסה לאתר את הנאשם מס' 1 לאחר תקרית שבה סטר לו, הנאשם. גם מבלי שכתב האישום יפרט מה הייתה מטרתו של המתלון, ניתן להבין כי הנאשם חש מאוים מהתנהלות זו ובחר להעביר לו מסר מרתיע, בדרך בלתי חוקית ופוגענית.

הנאשמים הוציאו את המתלון מן המונית בה נסע, העבירו אותו לרכבם, ולאחר שהיכו אותו, החזירו אותו שוב ליוקנעם, ממנה יצא (בשונה ממקרים דומים, בהם הוכנסו אנשים לרכב זר בכוח ונגטשו במקום מרוחק ועזוב, לאחר שאוימו או הוכו).

34. מדיניות הענישה בעבירות שביצעו הנאשמים בנסיבותיהן:

מדיניות הענישה בעבירות אלימות, הננקטות כדרך לפתרון סכסכים היא מחמירה, וקשת הענישה הרחבה, משקפת את השונות בנסיבות בהן בוצעו העבירות, כמו גם רף האלימות שנקטה בהן, הרקע לביצוע ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. מסיבה זו, קשה, ככלל, ללמוד על מדיניות הענישה בעבירות הנדונות, מתוך גזרי דין שניתנו לפני כנסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

באי כוח הנאשמים היפנו לפסיקה, שבה הוטלו במצבים דומים, עונשים בדמות עבודות שירות (כמו ת"פ (מחוזי ירושלים) 369/09 **מדינת ישראל נ. זייד** (24.11.10)), 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. נסיבות המקרה שם אמנם חמורות מהמקרה שבפני, אולם הנאשמים לא הורשעו בעבירות נלוות, כמו שיבוש מהלכי משפט ובית המשפט ציין כי היו ראויים למאסר ממושך מאחורי סוג ובריה, לולא נסיבות שהצדיקו הקלה בעונשיהם, כמו העובדה שכתב האישום הוגש שנתיים אחרי האירוע).

ההגנה הפנתה גם לגזר הדין בת.פ (מחוזי באר שבע) 37563-05-10 **מדינת ישראל נ. אלברט ישראל** (7.12.11), שם נדונו הנאשמים 2 ו- 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות שנסיבותיהן, לפי הנתען, חמורות יותר מהמקרה שלפני. עיון בגזר הדין מעלה כי הנסיבות שם דומות, ואינן חמורות באופן משמעותי,

מהמקרה הנדון כאן. אמנם הרקע לביצוע העבירות בהן הורשעו (תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות וכליאת שווא, בלבד) הינו חמור יותר ונוגע לוויכוח אודות חוב, אולם נסיבות המקרה מקלות יותר: המתלונן **ירד** מרכבו לבקשת הנאשמים,

בעקבות ויכוח שפרץ ביניהם, בעטו בו וגרמו לו לחבלות. בשלב זה הוא הוכנס לרכבם אשר נותר במצב ניח, ולא הייתה לו אפשרות לצאת מהרכב. גם שם מדובר היה בנאשמים צעירים, בעלי עבר פלילי.

בתיק (מחוזי נצרת), 20006-04-14 **מדינת ישראל נ. אלמלך** (9.7.15), אליו הפנה בא כוח הנאשם מס' 2, נקבע מתחם עונש הולם לעבירות אלימות (שלא כללו כליאת שווא), כנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, אולם בית המשפט שוכנע כי קיימים טעמים המצדיקים סטייה מן המתחם.

35. לאחר שבחנתי את השיקולים דלעיל, לרבות מדיניות הענישה, כפי שהיא משתקפת בפסקי הדין אליהם הפנו הנאשמים ובפסיקה נוספת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעו הנאשמים בנסיבותיהן, **נע בין 4 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.**

העונש הראוי לנאשמים:

36. קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו. במקרה דנן, בהעדר נסיבות כאלה יש לגזור את העונש בתוך המתחם.

37. העונש הראוי לנאשמים נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

בענייננו, מדובר בנאשמים צעירים, שהודו בביצוע העבירות בשלב מוקדם מאד של ההליך, חסכו זמן שיפוטי ובפרט את העדת המתלונן, הביעו חרטה וצער על מעשיהם ורצון לשקם את חייהם.

למרות גילם הצעיר, לשני הנאשמים עבר פלילי, בעבירות אלימות ורכוש, עוד מהיותם נערים. בעברו של נאשם מס' 1 מספר הרשעות, באישומים רבים, בגינם ריצה כבר תקופות מאסר לא קצרות, בפועל. הרשעתו האחרונה משנת 2015, בה נדון ל- 17 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת עונש מאסר מותנה, בגין עבירת רכוש.

עברו הפלילי של נאשם מס' 2 כולל הרשעה אחת כבגיר בעבירת אלימות (תגרה), ורישום ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בגין מספר אישומים, שעניינם עבירות רכוש ואלימות. נאשם זה לא ריצה עונש מאסר מימיו, וזה יהיה מאסרו הראשון.

בימים אלה אמנם הורשעו אנקווה בעבירות חמורות מאד של קשירת קשר לפשע, סחר בסמים והחזקת סם

מסוכן שלא לשימוש עצמי, אולם בהתחשב באמור, עברו הפלילי איננו דומה לזה של איבגי.

אין ספק כי נתון זה, השוני בעבר הפלילי מצדיק הבחנה בין העונשים שיוטלו על הנאשמים.

מטיעוני באי כוח הנאשמים ומדבריהם לעונש, עולה, כי אף שבעיקר ביחס לנאשם מס' 1 ניתן לראות רצף עברייני, שני הנאשמים עשו, טרם מעצרו, מאמץ לשקם את חייהם ולבנות להם חיים נורמטיביים. לצד זאת, יש לזכור כי אין בפני תסקיר שירות המבחן, המלמד על הליך טיפולי- שיקומי, אשר יש בו להפחית את הסיכון להישנותן של עבירות דומות.

עוד נתתי דעתי לפגיעה הצפויה לנאשמים ולמשפחותיהם, עקב הטלת עונשים הכוללים מאסר בפועל, הבאה לידי ביטוי, בין היתר, גם בהיבט הכלכלי, אובדן מקור הפרנסה והתמיכה הכלכלית. הדברים נכונים ביתר שאת, ביחס לנאשם מס' 2, בשל העיצום הכספי המוסכם, בסכום שאיננו מבוטל.

38. בנסיבות המפורטות לעיל, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם מס' 1 בחלקו האמצעי של המתחם ואת הנאשם מס' 2 בחלקו האמצעי נמוך של המתחם.

39. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם מס' 1:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו, **13.6.16**.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר כנגדו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום **01/02/17**.

אי פירעון אחד התשלומים במועדו, יעמיד את מלוא הקנס לתשלום מיד.

על הנאשם מס' 2:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו, **29.6.16**.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. קנס בסך 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר כנגדו.

הקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום **01/02/17**.

אי פירעון אחד התשלומים במועדו, יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ט חשוון תשע"ז, **20/11/2016** במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת בכירה

הוקלד על ידי חנה טוריק